

Presento aquesta ponència en nom de l' Apostolat del Mar i ho faré des de dues vessants:

Des del paper que la OIT reconeix a les anomenades "Organitzacions benèvoles" i des de els serveis que segons la mateixa OIT s'han de garantir als mariners i que la nostra organització du a terme.

Paper de les Organitzacions benèvoles:

La Recomanació 173 de la OIT, eina per desenvolupar el Conveni 163, ratificat per l'Estat Espanyol, diu en el seu article 3 que els estats membres hauran de garantir la prestació de serveis de benestar a la gent de mar (siguin de la nacionalitat que siguin), tant a port com a bord dels vaixells de la seva bandera.

Mes endavant a l'article 8, al parlar de qui s'ha d'encarregar de dur a terme aquests serveis, parla en primer lloc de les autoritats públiques, les organitzacions d'armadors i de gent de mar i de organitzacions benèvoles.

D'altra banda, l'article 10 diu que els estats membres han de vetllar perquè es doni un recolzament econòmic suficient per dur a terme aquests serveis de benestar.

Tenim doncs en primer lloc una clara responsabilitat dels òrgans de l'administració envers la prestació d'aquests serveis. I en segon lloc la figura de unes entitats que s'ofereixen desinteressadament a col·laborar amb la prestació d'aquests serveis.

L'Apostolat del Mar queda dins de les anomenades organitzacions benèvoles, es a dir, sense ànim de lucre amb caràcter voluntari, i la seva tasca consisteix en oferir directament a la gent de mar aquest serveis. En fer-ho està fent una suplència, sinó en tot, en una bona part dels serveis que l'administració ha de lliurar. En aquest sentit, les organitzacions benèvoles, actuant dins del marc definit per l'OIT té dret a rebre subvencions oficials de las que d'altra banda, lògicament, ha de fer un bon ús.

Serveis que s'han de garantir

La Recomanació 173 de la OIT parla de: hostatgeries a un preu reduït, sales de reunió i d'esbarjo, instal·lacions esportives, mitjans educatius, assistència religiosa i assessorament personal, informació en general sobre el port, la ciutat, transports, punts d'acollida, etc. També es parla d'assistència en cas de tripulacions abandonades.

Aquests serveis, però, només seran accessibles a la gent de mar, si aquesta rep la informació i si obté mitjans de transport adients, que li permetin accedir als serveis. No es pot parlar de oferta de serveis si no es visiten els vaixells, si no es parla amb les tripulacions i no es pregunten les seves necessitats, si no es disposa d'un mitjà de transport que funcioni just a les hores que ells disposen per passejar, especialment els caps de setmana.

No es pot parlar de oferta de serveis si no es facilita al tripulant l'accés a un telèfon i a internet, si no hi ha un autèntic lloc de acollida a on hi hagin unes persones que els esperen, que s'interessen per ells, que els faciliten notícies del seu país, que escolten les seves queixes i que els organitzen activitats esportives i que quan es queden tirats, se'ls acull i ajuda en el que calgui.

El port de Barcelona va creixent, les distàncies dels molls a la ciutat son cada vegada més grans. Es llarg i, sovint perillós recórrer les distàncies a peu. No hi ha una senyalització que orienti al tripulant a on estan les parades de l'autobús que, d'altra banda no funciona els caps de setmana. Manquen cabines de telèfon, les terminals no ofereixen cap racó d'esbarjo als tripulants.

Part d'aquests serveis els cobreix l'apostolat del mar i assumeix el seu compromís adquirit. Això però no ha de fer oblidar a les administracions, tant a nivell estatal com autonòmic com local de la seva responsabilitat indelegable en virtut de la qual han de facilitar els mitjans econòmics suficients per dur a terme l'esmentada activitat.

Si pensem en un futur a curt termini, ens adonarem de que l'estructura de serveis actuals no serà suficient. El port creix i les tripulacions estan poques hores a port. Es necessitarà un nou centre d'acolliment potser als voltants de la ZAL .

L'Apostolat del mar podrà fer propostes i aportar la seva organització, però el dur a terme el projecte, el trobar el lloc i els mitjans ha d'ésser una tasca que involucri a tots: administracions, armadors, consignataris, etc.

Ricard Rodríguez-Martos
Director de Stella Maris